

Riny in Boeken

Beste mensen,

De maand juni, de maand van het spannende boek, ligt achter ons. In korte tijd is de maand van het spannende boek op weg om net zo populair te worden als de “echte boekenweek” in maart.

637.000 exemplaren van het cadeauboekje “afgunst” van Saskia Noort waren door de boekhandelaren besteld. In de laatste week van juni was het in bijna geen enkele boekhandel nog te krijgen. Wij hebben het gered tot een paar dagen voor het eind van de maand, daarna hebben we, Stella, Riekje en ik, onze eigen boekjes weggegeven aan klanten en toen was er echt niets meer om weg te geven!

Ik merkte dat de maand van het spannende boek en de acties eromheen bij veel meer mensen dit jaar een grotere bekendheid had.

Uit een recent onderzoek is trouwens gebleken dat het gros van de mensen aangaf dat ze boeken lezen om lekker te ontspannen. Lezen is een ultieme vorm van ontspanning. Misschien dat er daarom altijd zoveel boeken meegaan in de vakantiekoffer? Uit hetzelfde onderzoek blijkt ook de sterke stijging van het spannende boek. 31% van de gekochte boeken valt in deze categorie terwijl de literaire boeken zo’n 22% van de omzet uitmaken.

En als je als uitgever je boeken dan literaire thrillers noemt, scoor je op beide fronten natuurlijk hoog. Je bent literair en spannend!

Naast de thrillers verschijnt er ook veel ander moois. In mijn vakantie heb ik eindelijk “Agaat” uitgelezen, een boek van Marlene van Nieuwkerk. Ik was er al een paar keer aan

begonnen, maar dit is typisch zo’n boek waarvan je niet steeds een paar bladzijden moet lezen maar waar je tijd aan moet besteden om er goed in te komen. Een mooi gelaagd boek over de verhouding tussen een stervende oudere vrouw en haar zwarte huishoudster die ze als jong kind in huis heeft gehaald in het Zuid-Afrika van de jaren vijftig. Flashbacks tussen toen en nu.

Het boek “duizend schitterende zonnen” van Hosseini, auteur van “de vliegeraar” zat ook in mijn vakantiekoffer. Het verhaal gaat over 2 vrouwen wiens levens elkaar kruisen in Afghanistan ten tijde van het regime van de Taliban.

Net als “De vliegeraar” schiet dit boek pijlsnel omhoog naar de eerste plaats. Ik vind het in deze politiek soms hectische tijden een geruststellende gedachte dat mensen zo geïnteresseerd zijn in de levens van andere mensen in voor ons vreemde landen. In de “Vliegeraar” was het voor mij een openbaring te lezen dat voordat de Taliban het voor het zeggen kreeg, in de hogere sociale klasse veel welvaart en culturele bagage was. (en klassenverschillen) Een heel ander beeld dan het beeld dat wij nu hebben als we aan Afghanistan denken

Och, ver reizen is niet eens altijd nodig. In je hoofd kun je verre reizen maken!

Maar iedereen die toch besluit om het natte Nederland te ontvluchten: geniet lekker en ontspan...

En als je na de vakantie geen zin hebt om terug te gaan en besluit om je in het warme vakantieeland blijvend te vestigen: als de heimwee onverhoopt toch toeslaat, stuur ik graag het boekje “Ik mis alleen de Hema” naar het nieuwe adres!

Groetjes,
Riny Polman

Verder in dit nummer:

- Noud Bles: Van boeken bezeten
Lezen, lezen en nog eens lezen
- Willem Bosma: boeken
- Activiteiten & Nieuws
- Paul Troost: Het (niet) mis te verstane woord
- Colofon

Van boeken bezeten 64

Lezen, lezen en nog eens lezen

Lezen, waarom doen we het? Waarom je afsluiten van je omgeving? Waarom al die aardige, bezige, ambitieuze mensen uit je hoofd bannen, zelfs je geliefde mag je niet storen? Want je hebt een mooi boek, misschien wel het mooiste boek ooit geschreven en het ligt gesloten in je handen. Je opent het en je trakteert jezelf door je te verliezen in de wereld en de personen die de schrijver voor jou oproept. Meer en meer mensen lezen, Van Boeken Bezeten geeft het antwoord op de vraag waarom, dit keer aan de hand van het werk van twee zeer uiteenlopende schrijfsters.

‘Ze lezen,’ schrijft Marjolijn Februari in haar roman *De literaire kring*, ‘om te reizen, om te ontwaken, het oordeelsvermogen te perfectioneren, de innerlijke democratie te versterken, om zichzelf als de hoofdpersoon in een romanplot te zien, ze lezen om al die dingen te leren kennen die buiten hun bewustzijn zijn gebleven... Ze lezen om er beter van te worden, immaterieel tenminste.’ Wat een grenzenloze ambitie! En dan heb ik het citaat van

Kant voor het gemak weggelaten en een tussenzin uit het Engels vertaald. Maar we hebben in Februari's boek te maken met een leeskring die model staat voor de weldenkende klasse in Nederland. Een klein groepje in een kleine plaats aan het einde van hun succesvolle carrière. Zij gaan vertrouwelijk om met de groten in de literatuur en kennen de bij de massa onbekende fijnschrijvers op hun zelfvoldane duimpje. Romans van Nagieb Mahfouz, de Nobelprijswinnaar uit 1988, zijn net goed genoeg voor hun werkster, over dat leesniveau lezen we in *De literaire kring*. Geen wonder dat de internationale bestseller van een mislukte dorpsgenote door alle leden van deze eliteleeskring wordt geweerd. Ten onrechte, aan het einde blijkt het bestaan van deze roman (niet de inhoud) de sleutel te zijn die de deksel van een stinkende doofpot opent. Na een wat verwarrend begin biedt *De literaire kring* mooie observaties van “Ons Soort Mensen” en blijkt de roman het voertuig voor het intellectuele debat, een sterke kant van de schrijfster die wij kennen van haar column in De Volkskrant op zaterdag.

In *Afgunst*, het geschenk voor kopers van het spannende boek in de maand juni, is een volstrekt andere schrijfster aan het werk. Saskia Noort, de succesvolle thrillerschrijfster, voert in deze novelle ook een bestsellerauteur ten tonele, een nog jonge, nog steeds overrompelend knappe vrouwelijke schrijver, maar wel een die haar mannetje staat. Ze wordt omringd door mannen van het slechtste soort, haar voormalige minnaar, een mislukte literaire

auteur, die op gruwelijke wijze wraak neemt, voorop. Maar vlak die andere kerels ook niet uit, haar nieuwe minnaar of haar nieuwe echtgenoot. Zelfs de jonge agent die haar slechts liefdevol hoeft op te nemen en te troosten, ziet in haar de dader, en niet het onschuldige slachtoffer dat zij in werkelijkheid is. Saskia Noort lees je omdat zij boeit. Spannende gebeurtenissen worden door haar op een spannende manier verteld. Een klassieke opbouw, proloog en epiloog van de buitenstaanders in het verhaal, gecombineerd met korte hoofdstukken waarin het perspectief heen en weer zwiept tussen de beide hoofdpersonen.

Lezen doe je alleen, beweren mensen die er verstand van hebben, en daar is - behalve bij het voorlezen - nu eenmaal geen ontkomen aan. Steeds meer mensen die lezen hebben er behoefte aan om daar met anderen over te praten. Ze willen hun leeservaring delen, hun opwinding kenbaar maken en hun opinie toetsen aan die van andere lezers van het boek waarin ze zich hebben teruggetrokken uit de roerige wereld. Steeds vaker doen lezers dat in clubverband. Zo'n vier- à vijfduizend leeskringen zijn er in Nederland, in onze gemeente Lingewaard zijn er, naar mijn schatting, zo tussen

Agenda & Activiteiten

Hele maand juli: zomerlezen

5 juli: kindergedichten in de bibliotheek van Bemmell

8 juli: boekenmarkt Dam Amsterdam

Elke 3e zaterdag: Boekenmarkt te Bredevoort

Elke zaterdag in Nijmegen op Plein 44 Boekenmarkt

5 augustus: Poëziemiddag in beeldentuin “Beelden in de Bongerd” te Oosterhout
Zie www.desynaps.nl

Boeken

vervolg van pagina 2

de vijf en de tien formele en informele groepen van lezers die een boek bij de kop pakken en bij elkaar komen om over de inhoud, de schrijver, zijn/haar andere boeken, de relaties tussen het verzonnen verhaal en de echte wereld en nog veel meer te discussiëren. Het kan er fel aan toe gaan op zulke avonden kan ik uit eigen ervaring melden. In de zomer liggen de meeste leeskringen stil en leest eenieder zijn eigen zomerboek. En menigeen verheugt zich op het begin van het komende leeskringseizoen als aan de lijst van nieuwe boeken wordt begonnen. Weer anderen nemen zich voor lid te worden en eindelijk eens werk te maken van het verlangen om een prachroman te openen en zichzelf te trakteren door zich te verliezen in de wereld en de personen die de schrijver oproept. Aanmelden voor een leeskring kan bij elk van de vele vestigingen die de openbare bibliotheek in Lingewaard rijk is. Haast je, want de omvang van elke leeskring is beperkt.

Noud Bles

Marjolijn Februari: *De literaire kring*

Saskia Noort: *Afgunst*

Saskia Noort: *Nieuwe burens*

Saskia Noort: *De eetclub*

Kunst aan de muur

titel: *Niet eens alleen*

Over de kunst die sinds 1 juni in de winkel hangt wordt veel gediscuseerd. Vind je het mooi of niet mooi, waar zou zo iets nou passen? is het somber of juist sober?

De kunst aan de muur waar het dan over gaat is van Paul van der Lee, een kunstenaar uit Doetinchem. Studeerde een paar jaar psychologie, was gedurende 15 jaar boekhandelaar en is thans werkzaam als beleidsadviseur.

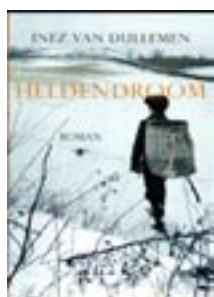
Het ene heeft het wel, het andere weer niet. Dat heeft iedereen weleens ervaren. Gelukkig staat mijn kast vol met meer mooie verhalen dan boeken die je na enkele hoofdstukken al opzij moet leggen. Een goed boek trekt je meteen naar binnen, de laatste regels van ieder hoofdstuk doen je verlangen naar de rest, waarna je vaak besluit nog een paar bladzijden te doen. Zo lezen de meeste mensen die graag lezen.

Wat er verder bij komt kijken is bij iedereen anders. Minder bekend ook, omdat lezen iets heel persoonlijks kan zijn. Je deelt bijvoorbeeld niet met iedereen dat je graag een erotische dialoog volgt voor het slapen gaan, terwijl je lyrisch kunt zijn over een bepaalde roman en daarover zegt dat iedereen die zou moeten lezen. Zelf begin ik niet aan nieuwe boeken zonder er eerst even aan geroken te hebben. Dat is een vreemde gewoonte, ik weet het, maar de kans dat een verhaal daarna op de goede plank terecht komt is dan stukken groter. Ieder verhaal is anders, geen boek heeft dezelfde geur. Ik ben er nog net niet echt bij.

Geen boek slaagt als ik het niet mag houden. Het is daarom dat ik tijdens mijn studie het abonnement op de bibliotheek opzegde. Ik zag een klasgenoot een boek kopen bij de Bruna in Zwolle. Als de trein geen vertraging had, was dit niet gebeurd. Zelf had ik zo iets nog nooit gedaan, maar hij deed het op zo'n nonchalante manier dat het net zo goed een chocoladereep kon zijn. Met chocolade en ander snoep had ik al wel vaak bij de toonbank gestaan, met boeken echter nog nooit. Niet lang erna ging ik alleen en nam de tijd. Verbaasd over hoe makkelijk het ging, verliet ik na een klein halfuur de winkel met *Desperation* van Stephen King. Dat boek is, afgezien van een stapeltje gekregen kinderliteratuur, het begin van wat een imposante verzameling moet worden. Uitgebreid wordt het zeker, want zowel mijn vriendin als ik lezen graag en ik kan het niet over m'n hart verkrijgen verhalen weg te doen die mij hebben geboeid. Ik kan überhaupt geen boek meer wegdoen, sinds die openbaring bij de Bruna. Vragen of je een boek van mij kunt lenen heeft dus geen zin (er zijn uitzonderingen bekend). En andersom zou ik ook niet doen.

Willem Bosma

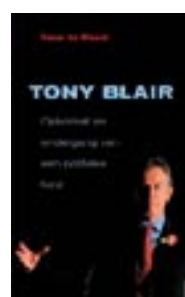
Aanbevolen boeken

Inez van Dulmen
Heldendroom

António Lobo Antunes
Fado Alexandrino

Peter de Waard
Tony Blair

Wouter Christiaens
Capitool Reisgids Gelderland

Het (niet) mis te verstane woord

Het woord moet waarheid worden zou net zo goed de titel van *Cicero Consultants* kunnen zijn. Maar dan wel met een bijzonder cynische ondertoon. Henk Hofland schreef een roman over de waarheid en het woord, gesitueerd in onze tijd van overvloed en opgeblazen ego's.

Op zich geen opmerkelijk thema. Want hoeveel is er niet geschreven over de retorica van de Romein Cicero, de redevoeringen van Hitler en over al die anderen die met zorg gekozen woorden, vaak niet tevergeefs, de medemens voor hun karretje probeerden te spannen? Er is tegenwoordig zelfs een hele bedrijfstak van mediatrainers die politici tot in den treure kreten als 'At your service' en 'We gaan iets nieuws doen' laat oefenen, zodat woord, houding, gebaar en oogopslag getimed en overtuigend overkomen. Die beroepsgroep doet Hofland af als 'vervalsers' die hun klanten leren om gladder praatjes te verkopen. Nee, volgens Hofland moet de waarheid en niets dan de waarheid geventileerd worden. De mensen hebben daar volgens hem behoefte aan. Ze hunkeren naar gepeperde uitspraken als 'I have a dream' of 'Ich bin ein Berliner'. In dit type oneliners wordt door de moderne professionele tekstschrijvers niet voorzien, vindt Hofland. Cicero Consultants gaat ze op bestelling leveren.

In zijn roman laat Hofland de weduwe van een projectontwikkelaar een begrafenistoespraak houden die er niet om liegt. Ze zegt gewoon

waar het volgens haar op staat, de bekende zalvende woordjes laat ze achterwege. De gevolgen zijn niet mals. Nog tijdens de plechtigheid vallen familie en bekenden letterlijk over haar heen. Voor haar geen reden om het pad van de waarheidsvinding te verlaten, want de adviseurs van Cicero Consultants schrijven op haar verzoek de ene na de andere toespraak waarin de juistheid der dingen

onomwonden uitgesproken wordt. De gevolgen leest u in *Cicero Consultants*, een scenario voor een allesbehalve aantrekkelijke toekomst.

Henk Hofland schreef al eerder onder het pseudoniem van Susan Montag *De Alibicentrale*, met de alleszeggende ondertitel *een sprookje voor bedriegers*. Hij schreef nog veel meer. Deze tot de journalist van de 20^e eeuw uitgeroepen reporter van het menselijke bestaan in al zijn facetten was hoofdredacteur van NRC-Handelsblad en schreef in de loop der jaren honderden columns voor o.a. NRC en de Groene Amsterdammer, publiceerde een paar romans

en was altijd wel goed voor een origineel idee. Zo verkondigde hij een jaar of tien terug dat Nederland rijp was voor een rechtse putsch. Ons land, stuurloos en zonder leiderschap, zou aan alle voorwaarden van een staatsgreep voldoen, verkondigde hij met zwaar doorrookte stem op radio en teevee.

Hofland - tachtig jaar oud - lijkt de eeuwige jeugd te hebben en weet altijd de publiciteit te halen met ideeën waarvan je aanvoelt dat ze gedoemd zijn om slechts ideetjes te blijven. Misschien is dat wel het treurige lot van een journalist: een verschijnsel signaleren, beschrijven en dan als de gesmeerde bliksem op zoek naar iets nieuws. In zijn columnboek *Tegels lichten* bijvoorbeeld schrijft hij over zijn onophoudelijke strijd tegen roken en drank, over de mentaliteit van de Nederlandse regentenklasse, over de affaire Greet Hofmans en de Indië-kwestie. Wat er ook gebeurt, Hofland is erbij en schrijft erover - en dat doet hij hopelijk nog vele jaren.

Met *Cicero Consultants* schrijft hij een roman over, wat hij noemt, de hedendaagse 'oppermens' die alles kan kopen, maar die, als hij iets te berde moet brengen, niet verder komt dan onsamenshangend geblèr. Het is volgens hem tijd voor consultants die hun cliënten leren om de waarheid van de daken te schreeuwen. Maar hebben we niet eerder meegemaakt dat zoiets altijd leidt tot 'Wollen sie den totalen Krieg?'

H.J.A. Hofland (2007). *Cicero Consultants* Henk Hofland. *Tegels lichten* (diverse bijgewerkte uitgaven)

S. Montag (1990). *De alibicentrale, een sprookje voor bedriegers*

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Boekhandel Polman te Bommel. Ingezonden artikelen verwoorden de mening van de schrijver.

De nieuwsbrief geeft nieuws en activiteiten over de wereld van 'het geschreven woord' in het algemeen en over onze boekhandel in het bijzonder.

Daarnaast willen we een podium zijn voor mensen die van boeken en literatuur houden. Dus indien u een stukje wilt schrijven voor de nieuwsbrief, aarzel dan niet!

De nieuwsbrief is gratis af te halen in de winkel.

Vanzelfsprekend wordt onze nieuwsbrief ook op onze website gepubliceerd.

Informatie:

Boekhandel Polman
Dorpsstraat 42
6681 BN Bommel
T: 0481 - 453 145
F: 0481 - 454 419

Bijdragen van:

- Noud Bles
- Willem Bosma
- Paul Troost
- Riny Polman

Eindredactie:

- Frans Polman

W: www.boekhandelpolman.nl
E: info@boekhandelpolman.nl